

opdelt lønstatistik. Siden har S, RV, SF og EL flere gange fremsat beslutningsforslag om at lade loven fra 2001 træde i kraft igen. Hver gang har Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti stemt imod, senest i april 2004.

Derfor var det overraskende, da regeringen midt under folketingsvalgkampen i 2005 pludselig annoncerede, at man ville foreslå at indføre kønsopdelt lønstatistik. Men da regeringen endelig fremsatte lovforslaget, stod det klart, at regeringen fortsat sætter hensynet til virksomhederne over indsatsen for at skabe ligeløn. Kun en meget lille del af arbejdsmarkedet vil blive dækket af kravet om kønsopdelt lønstatistik med regeringens forslag, og flere brancher vil gå helt fri af kravet.

Beskæftigelsesministeren har selv i svaret på spørgsmål 19 oplyst, at blot 290.290 lønmodtagere i den private sektor vil være dækket af lovforslaget, svarende til kun ca. 15 pct. af de privatansatte. Denne helt utilstrækkelige dækningsgrad skyldes kravene om, at virksomheden skal have mindst 35 ansatte, og at der kun skal føres statistik over grupper af mindst 10 medarbejdere af hvert køn, der udfører »samme arbejde« kategoriseret ud fra den 6-cifrede DISCO-kode.

Kravet om mindst 35 medarbejdere udelukker de mange små og mellemstore virksomheder, som præger det danske arbejdsmarked. Det er paradoksalt, da det ofte netop er de mindre virksomheder, der har problemerne med uligeløn (jf. svaret på spørgsmål 13). Loven vil derfor ikke dække dér, hvor der er størst behov for det. S, RV, SF og EL mener, at alle virksomheder med 10 ansatte eller derover skal udarbejde kønsopdelt lønstatistik. Disse virksomheder indberetter allerede i dag lønoplysninger til Danmarks Statistik, hvorfor det ikke ville være forbundet med store administrative byrder at udtrække kønsopdelt statistik.

Kravet om mindst 10 medarbejdere af hvert køn i samme 6-cifrede DISCO-kode begrundes med hensynet til medarbejdernes anonymitet. Imidlertid har Danmarks Statistik – hvilket ministeren bekræfter i svaret på spørgsmål 31 – oplyst, at Danmarks Statistik ikke ser problemer med at sikre anonymiteten for personer, der indgår i en statistikgruppe på 5 personer. De lønstatistikker, der udarbejdes for staten og kommunerne opererer da også med celler med ned til 3 og 5 personer. Det er endvidere værd at bemær-

ke, at lønmodtagerorganisationerne i hørings-svarene også argumenterer for mindre celler.

Endvidere er S, RV, SF og EL imod anvendelsen af den 6-cifrede DISCO-kode, som vil betyde, at det kun vil være muligt at sammenligne »samme arbejde« og ikke »arbejde af samme værdi«, sådan som ligelønsloven foreskriver. Derfor har partierne stillet ændringsforslag om at benytte den mindre detaljerede, 4-cifrede DISCO-kode.

Det er bekymrende, at ministeren ikke har kunnet svare klart »ja« eller »nej« på spørgsmålet om, hvorvidt en medarbejder har ret til at kende sin egen DISCO-kode. Kendskab til denne er forudsætningen for at kunne vurdere, om man har krav på en kønsopdelt lønstatistik.

Herudover mener partierne, at der bør anvendes det samme lønbegreb, således at det bliver muligt at følge udviklingen over tid, og partierne støtter ikke regeringens forslag om »metodefrihed« på det område.

For så vidt angår regeringens forslag om, at en virksomhed kan omgå kravet om at udarbejde kønsopdelt lønstatistik, hvis der efter aftale med medarbejderne i stedet udarbejdes en ligestillingsredegørelse, finder S, RV, SF og EL, at ligestillingsredegørelserne bør være et supplement til og ikke en erstatning for lønstatistik. Endvidere bør der indgå et ligestillingsregnskab for virksomheden i redegørelsen.

S, RV, SF og EL beklager, at der ikke kunne samles flertal i Folketinget for de i betænkningen stillede ændringsforslag, som ville have sikret, at langt flere lønmodtagere ville være dækket af kravet om kønsopdelt lønstatistik. Ændringsforslagene, der med hensyn til virksomhedsstørrelse m.v. lægger sig op ad loven fra 2001, ville have betydet, at virksomheder med 10 ansatte og derover, hvor 5 kvinder og 5 mænd arbejder under samme 4-cifrede DISCO-kode, ville være omfattet. Det svarer ifølge svaret på spørgsmål 20 til 1.081.046 lønmodtagere. Det er altså over tre gange så mange, som regeringens lovforslag omfatter.

Partierne bag ændringsforslagene mener, at regeringens forslag om kønsopdelt lønstatistik er helt utilstrækkeligt, idet det kun omfatter en meget lille del af det private arbejdsmarked og ikke engang den del, hvor problemerne med uligeløn er størst, nemlig de små og mellemstore virksomheder. Det kan konstateres, at regeringen på